

Od wyznania do pocieszenia

CZEŚĆ I: PRZEGLĄD

TEKST PRZEWODNI: Dn 9,19.

ZAKRES STUDIUM: Dn 9; Jr 25,11-12; 29,10; 2 Krl 19,15-19; Mt 5,16; Jk 5,16.

WPROWADZENIE: Główne tematy Dn 9 wymagające rozważenia to wstawiennicza modlitwa Daniela za jego lud oraz prorocтво o Mesjaszu.

TEMATY LEKCJI

1. Modlitwa. Modlitwa wstawiennicza zanoszona przez Daniela za jego lud jest wzorem dla naszych modlitw dzisiaj.

2. Prorocтво. W odpowiedzi na modlitwę Daniela Bóg objawia dalekosiężny plan zbawienia. Miasto zostanie odbudowane, Mesjasz przyjdzie i świątynia zostanie namaszczona.

ZASTOSOWANIE: Kiedy rozmyślamy nad modlitwą Daniela i nad tym, jak Bóg odpowiedział na nią, uczymy się, że Bóg jest niedaleko od każdego z nas. Choć grzech oddzielił nas od Boga, to przez ofiarę Jezusa, Mesjasza, otrzymujemy przebaczenie i zostajemy pojednani z Bogiem. Modlitwa Daniela jest oparta na wiarygodności charakteru Boga oraz na tym, czego Bóg dokonał dla swojego ludu w przeszłości, kiedy wyprowadził Izraelitów z Egiptu. Mamy jeszcze więcej powodów, by modlić się z mocną ufnością. Mesjasz już przyszedł i wstawia się za nami w niebiańskiej świątyni. W pewnym sensie to, co było dla Daniela przyszłą nadzieją, dla nas jest teraźniejszą nadzieją. „Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

CZEŚĆ II: KOMENTARZ

Zbadajmy teraz głębiej tematy lekcji.

1. Modlitwa. Ta modlitwa Daniela jest najdłuższą i najważniejszą modlitwą zapisaną w *Księdze Daniela*. Dwie zasadnicze motywacje przyświecały tej modlitwie. Po pierwsze, w Dn 8 dowiadujemy się, że po otrzymaniu wizji Daniel czuł się fizycznie i emocjonalnie wyczerpany (Dn 8,27). Danielowi ukazano mały róg atakujący lud Boży i ustanawiający fałszywy system religijny. Prorok usłyszał także zaskakujące stwierdzenie, że po 2300 wieczorach i porankach (rzeczywistych latach) świątynia będzie oczyszczona/przywrócona/oczyszczona z zarzutów. Wszystkie te enigmatyczne informacje pozostawały dla niego niezrozumiałe przez 10 lat. Zwłaszcza chronologiczna informacja o 2300 wieczorach i porankach zawarta w wizji (*mar'eh*) dwóch niebiańskich istot pozostawała niewyjaśniona. Dlatego Daniel podsumował swoje sprawozdanie: „Byłem (...) zaniepokojony widzeniem” (Dn 8,27).

Po drugie, Jerozolima i świątynia leżące w gruzach oraz przedłużające się wygnanie jego ludu mocno ciążyły sercu Daniela. Tęsknił za odbudową Jerozolimy i powrotem swojego ludu do ojczyzny. Tak więc zagłębił się w studium *Księgi Jeremiasza* i dowiedział się, że spustoszenie Jerozolimy będzie trwać 70 lat (Jr 25; 29). Tak więc nadechdził czas, by Bóg sprowadził swój lud do ojczyzny i pozwolił odbudować miasto. Z *Pisma Świętego* Daniel wiedział, że ostatecznym powodem wygnania Izraelitów był ich uparty bunt przeciwko Bogu. Przeszli oni prawo Boże, odrzucali proroków i złamali przymierze. Tak więc pod wpływem Słowa Bożego prorok modlił się o odrodzenie Jerozolimy i świątyni oraz o przebaczenie dla swego ludu. Najprawdopodobniej w modlitwie tej Daniel był zwrócony twarzą ku Jerozolimie, podobnie jak wtedy, kiedy modlił się po wydaniu królewskiego dekretu Dariusza (Dn 6).

Ta modlitwa uczy pewnych ważnych lekcji, które mogą nam pomóc w naszej praktyce modlitwy i więzi z Panem. Bliższe zbadanie biblijnego tekstu świadczy, że modlitwa Daniela miała mocne biblijne podstawy. Przyjrzenie się odnośnikom wskazuje, że modlitwa Daniela była echem pewnych ważnych fragmentów *Pisma Świętego*. Warto zauważyć podobieństwa tej modlitwy do Kpł 26,40-45 i Pwt 30,1-10. Później Ezdrasz i Nehemiasz szli za przykładem Daniela i modląc się czynili częste nawiązania do *Pisma Świętego*.

Ponadto prośba Daniela jest modlitwą wstawienniczą. Jego uprzywilejowana pozycja jako urzędnika imperium nie powstrzymała go przed utożsamianiem się z jego ludem. Niektórzy zapominają o swoim pochodzeniu, kiedy dostają się na wysokie szczeble drabiny społecznej. Ale Daniel w pełni utożsamiał się ze swoim ludem - wstawiał się za Izraelitami jako jeden z nich. Wielokrotnie używał liczb mnogiej w pierwszej osobie, przypisując sobie odpowiedzialność za grzechy narodu i błagając Boga o łaskę i przebaczenie także dla siebie (zob. np. Dn 9,5.18-19). Modlitwa wstawiennicza może być okazją do naśladowania Jezusa. Kiedy nie skupiamy uwagi na sobie, możemy ją zwrócić na potrzeby innych ludzi. Kiedy modlimy się za innych, otrzymujemy największe błogosławieństwo. Bóg „odwrócił (...) los Hioba, gdy tylko zaczął on wstawiać się za

swoimi przyjaciółmi” (Hi 42,10 BKR). Ponadto modlitwa Daniela była otwarta i szczerą. Przyznał on i wyznał grzechy swego ludu i jego przywódców. Nie zamiatał pod dywan faktu, iż w pełni zasługiwali na karę wygnania. W końcu, modlitwa Daniela była motywowana pragnieniem oczyszczenia z zarzutów charakteru Boga. Tak więc przez odrodzenie narodu i miasta cześć i reputacja Boga miały zostać obronione wśród narodów.

2. Proroctwo. W odpowiedzi na modlitwę Gabriel - ten sam anioł, który spotkał się z Danielem w Dn 8 - przybył, by objawił długofalowe plany Boga dla Jego ludu. Przyjrzymy się Dn 9,24-27, by dowiedzieć się o pewnych istotnych aspektach tego najważniejszego mesjanistycznego proroctwa.

Po pierwsze, Gabriel przybył do Daniela „w czasie ofiary wieczornej” (Dn 9,21). Czas sugeruje, że anioł miał do przekazania przesłanie związane ze świątynią i służbą w niej. Rzeczywiście, wśród informacji przekazanych i objaśnionych przez anioła były i te dotyczące odbudowy miasta, pojednawczego dzieła Mesjasza oraz inauguracji niebiańskiej świątyni, w której Chrystus miał podjąć swoje pośrednicze dzieło.

Po drugie, proroctwo to zostało dane w chronologicznych ramach 70 tygodni ($70 \times 7 = 490$), na które składa się dziesięć jubileuszów (10×49). Nacisk położony na liczbę 7 może wskazywać doskonale zbawienie, jakie zostanie dokonane przez Mesjasza. Ponadto ta prorocza skala czasu wskazuje, że Bóg zna przyszłość i działa w ramach czasoprzestrzeni w celu realizacji swojego planu zbawienia.

Po trzecie, Gabriel przyszedł, by dać Danielowi „rozumienie widzenia” (Dn 9,23). Czasownik „zrozumieć” wskazuje wstecz na Dn 8, który to rozdział zakończył się tym, że Daniel nie rozumiał otrzymanej wizji (Dn 8,27). Słowo „wizja” (*mar'eh*) jest tym samym hebrajskim słowem, które zostało zastosowane w związku z pojawieniem się dwóch anielskich istot w kontekście oczyszczenia świątyni po 2300 wieczorach i porankach (Dn 8,13-14).

Po czwarte, proroctwo Dn 9 jest istotną informacją dla zrozumienia początku 2300 wieczorów i poranków, a zatem także daty zakończenia tego okresu. Według Gabriela, 70 tygodni zostało „wyznaczone”. Użyty tu hebrajski czasownik oznacza dosłownie „odcięty”, co oznacza, że 70 tygodni jest częścią dłuższego okresu. Tak więc oba okresy mają wspólny początek, mianowicie „odkąd objawiło się słowo o ponownej odbudowie Jeruzalemu” (Dn 9,25). To „słowo” oznacza dekret Artakserksesa z 457 roku p.n.e. pozwalający Judejczykom na powrót do ojczyzny i odbudowanie Jerozolimy (Ezd 7).

Po piąte, siedemdziesiąt tygodni (490 lat) rozpoczęło się w 457 roku p.n.e., a więc zakończyło się w 34 roku n.e. Wydarzenia, które miały nastąpić w ostatnim „tygodniu”, wypełniły się zgodnie z przepowiednią. Na początku tego „tygodnia” (rzeczywistego siedmioletnia) Jezus Mesjasz wystąpił publicznie, przyjmując chrzest z rąk Jana Chrzciciela (27 n.e.). W połowie „tygodnia” Jezus został ukrzyżowany (31 n.e.). Pod koniec „tygodnia” (i całego okresu 490 lat) ukamienowanie Szczepana zainicjowało głoszenie przesłania ewangelii wśród pogan.

Po szóste, innym ważnym wydarzeniem, jakie miało nastąpić w tym siedemdziesiątym „tygodniu”, było namaszczenie „Najświętszego” (*godesz qodaszim*), czyli inauguracja świątyni po wniebowstąpieniu Chrystusa w 31 roku n.e. i rozpoczęcie pośredniczej służby Jezusa. Świątynia, o której tu mowa, musi być świątynią niebiańską, jako że ziemską świątynia w Jerozolimie straciła znaczenie w planie zbawienia w 31 roku n.e., kiedy śmierć Jezusa położyła kres obowiązywaniu symbolicznego systemu ofiarniczego.

Po siódme, ponieważ rok 457 p.n.e. jest także początkiem okresu 2300 lat („wieczorów i poranków”), oczyszczenie niebiańskiej świątyni zapowiedziane w Dn 8,13-14 musiało się rozpocząć w 1844 roku. W tym to roku Chrystus wszedł do miejsca najświętszego, aby podjąć dzieło sądu śledczego.

Po ósme, spośród złożonych profetycznych wyobrażeń i szczegółów, nie powinniśmy tracić z oczu Jezusa. Wydarzenia opisane w proroctwie kulminują się w zbawczym dziele pojednania dokonany przez Mesjasza nie tylko dla Izraelitów, ale dla całej ludzkości. Tak więc Daniel otrzymał więcej niż to, o co prosił. Jakże często Bóg podobnie odpowiada na nasze prośby! On może odpowiedzieć na nasze modlitwy w sposób przekraczający nasze oczekiwania.

CZEŚĆ III: ZASTOSOWANIE

1. Jakie są główne cechy modlitwy Daniela i czego uczą cię o twojej osobistej praktyce modlitwy?
2. Zwróć uwagę, jak szczegółowo Daniel wyznaje grzechy w swojej modlitwie. Jak to podejście wpływa na twoje wstawiennicze modlitwy? Jakim zmianom uległa twoja praktyka modlitwy w wyniku tego studium?
3. Czy kierujesz do Boga wstawiennicze modlitwy za kogoś? Ile wiesz o sytuacji tej osoby?
4. Jakie niestosowne postawy mogą stać na przeszkodzie modlitwie wstawienniczej?
5. Czy prorocze informacje takiej jak 70 tygodni i 2300 wieczorów i poranków mają nadal znaczenie? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Co tego rodzaju liczby mówią o Bogu? Jak prorocza skala czasu może wpływać na naszą więź z Jezusem?
6. Postaw się w sytuacji Daniela i zastanów się nad następującymi rozważaniami:
 - Bóg czekał 10 lat, by wyjaśnić prorokowi pewne aspekty wizji Dn 8. Jak cierpliwy jesteś czekając na Boże odpowiedzi na twoje duchowe i egzystencjalne pytania? W jaki sposób to oczekiwanie skłania cię do badania *Pisma Świętego* w celu wyjaśnienia i zrozumienia tego, czego nie rozumiesz?

- Kiedy Daniel się modlił, Gabriel został posłany w odpowiedzi na jego modlitwy. Czy kiedykolwiek otrzymałeś taką natychmiastową odpowiedź na twoją modlitwę? Czy Bóg zazwyczaj odpowiada w ten sposób na twoje modlitwy? Wyjaśnij.

- Jak równoważysz modlitwę oraz czytanie i studiowanie *Biblii* w twoim osobistym nabożeństwie?

7. Które z wydarzeń przepowiedzianych w Dn 9 jest najważniejsze w twoim duchowym życiu i dlaczego?